

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7718/2023
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача „Гранд Стар“ д.о.о., чији је пуномоћник Војислав Катић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП „Београд“, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 19921/18 од 08.09.2022. године, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 19921/18 од 08.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 19921/18 од 08.09.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 23/2016 од 27.04.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен предлог и одређена накнада за експроприсано пољопривредно земљиште кат. парц. ..., површине 170 м², уписаних ЛН .. КО ..., која је изузета из поседа ранијег власника правноснажним решењем органа управе Градске општине Вождовац, Одељење за имовинскоправне послове 465-201/2015 од 04.11.2015. године и обавезан крајњи корисник да предлагачу исплати накнаду у износу од 841.151,50 динара са законском затезном каматом од 27.04.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је предлог у делу којим је предлагач тражио да му се досуди накнада преко износа досуђеног у ставу првом изреке решења у износу од 1.797.589,00 динара као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је крајњи корисник да предлагачу исплати трошкове поступка од 183.375,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова поступка противника предлагача као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 19921/18 од 08.09.2022. године, одбијена је жалба предлагача и првостепено решење потврђено у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу трећем изреке и обавезан крајњи корисник да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка исплати 165.375,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев предлагача за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења, предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Крајњи корисник је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији предлагача, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа, а тржишна вредност непокретности је утврђена применом члана 42. Закона о експропријацији, што је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда изнетим кроз одлуке у истом чињеничном и правном основу. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија предлагача, није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак одређивања накнаде за експрописане непокретности пред судом започет је 29.01.2016. године. Како вредност побијаног дела правноснажног решења (1.797.589,00 динара), не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић